

Den hvide Slavehandel.

Fra den danske Komité til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel har vi modtaget følgende:

De fremmede Konsuler i Marseille har for kort Tid siden klaget til det derværende Politiet over forskellige Personer, som engagerede unge Piger under falske Foregivender. Det er nu lykkedes Politiet at arrestere et stort Antal Individer, som havde organiseret sig med det Formaal at skaffe unge Piger til Utugtshuse. 12 unge Piger skulde just indskibes til Buenos-Ayres. Politiet i Marseille lader nu forespørge, om nogen ung Pige fra Danmark har ladet sig engagere under et eller andet Foregivende af Hovedmændene for Banden: Cohen og Grimberg.

Eventuelle Meddelelser angaaende denne Sag bedes velvilligst tilstillet den danske Komité til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel, *Nørrebrogade 49¹*, Kbhvn. N.

Fra Politiet i Cherbourg er der til den franske Komité indløbet Meddelelse om, at 2 Personer ved Navn Henri Lair, 37 Aar, født i Paris, foregiven Vinhandler i St. Francisco, og Antoine Sirieix, 40 Aar, født i Masseret, foregiven Kelner i St. Francisco, som begge siden forrige Aar har været under Anklage for at have villet sælge 4 ganske unge Piger 1 fra Liegnitz, 1 fra Amiens, 1 fra Paris og 1 fra Bressiure, til amerikanske offentlige Huse, har forladt Frankrig, efter at være sat paa fri Fod paa Grund af „daarligt Helbred“ mod en Kavtion af 12,000 Fres.

De er dømt til 3 Aars Fængsel, 5000 Fres. i Bøde og 5 Aars Landsforvisning, og der er nu udstedt Arrestordre mod dem; men da de ved deres Anholdelse var i Besiddelse af store Pengesummer, som de antagelig har tjent ved Kvindehandel, antages de at ville fortsætte deres Virksomhed i et andet Land.

Den danske Komité kan derfor ikke tilstrækkeligt anbefale unge Piger at være forsigtige, naar de vil tage Tjeneste i et fremmed Land. Man gør altid klogest i at henvende sig til den danske Komité, *Nørrebrogade 49¹* for at lade den undersøge Pladsens Art, forinden den modtages. Dens Hjælp er gratis.

Fra Kredsene.

Københavnskredsen

holdt Mandag den 2. Oktober sit første Klubmøde i Vinter. *Fru Stampe Feddersen* indledede en Forhandling om Hustruens retslige Stilling her i Landet. Saavel i Indledningen som i den følgende livlige Diskussion, var det især „Loven om Formueforhold mellem Ægtefæller af 7. April 1899“, der blev drøftet og gjort til Genstand for Kritik. Medens Hustruens Stilling før 1880 og 1899 var som det umyndige Barns, betegner Loven af 1899 et virkeligt Fremskridt. Hendes Myndighed er i Følge den, ganske som den ugifte Piges. Hvor intet andet er udtrykkelig bestemt, er der Formuefællesskab imellem Ægtefællerne. Alt, hvad den ene ejer eller kommer til at eje, er den anden Medejer af, og ved Skilsmisse tilfalder Halvparten hver af dem. Alt dette lyder jo meget godt, men — — — som det ogsaa kom frem i Diskussionen — der er meget at kritisere. Lovens § 11 siger f. Eks.: Raadigheden over Fællesboet tilkommer Manden alene.

Hvis denne Aftens Klubmøde kunde føre til, at Kvinderne lærte Lovene — især saadanne, der særlig vedkommer dem — bedre at kende, da vilde det være et godt Resultat af den forøvrigt meget interessante og vækkende Sammenkomst.

* * *

Vi Kvinder har god Grund til at være Amtmand *Ullmann* taknemmelig for det Foredrag, han holdt for os i K. F. U. M., Gothersgade, Mandag Aften den 9. Oktober. Klart og tydeligt viste han Kvindesagens Udvikling i Norge, fra Camilla Collets „Følelsesudbrud“, *Amtmandens Døtre* (1855), gennem det virkelige Gennembrud i 80'erne til det nuværende Standpunkt. De første Forkæmpere blandt Kvinderne selv, Gina Krogh f. Eks., havde kun stillet faa Krav. De havde haft den rigtige Forstaaelse af, at det det først gælder om er Revolutioneringen indadtil af Kvindernes eget Sind og Tankegang. Det andet vilde komme. 90'erne betegnede en Række af Reformere. Den største Sejr, de norske Kvinder har vundet, var den kommunale Valgret; Kvinders Adgang til de kommunale Raad havde tilført Samfundet et værdifuldt Element af Medfølelse. Nu efter 3 Aars Forløb var der ingen, der drømte om at faa de gamle Tilstande tilbage. I Norge, som i de andre nordiske Lande, arbejdes der nu for Kvinders Adgang til Statsembeder. Kvinde-